

Gazze Haşim'den Bir Çıglık... "Kıyamet Günü Siz Bizim Hasımlarımızsınız!"

Ebu Ubeyde dün, murabıt bir savaşçı gibi çıkmadı, aksine bu sefer yaralı, bedeni zayıf ve büyük bir acı içinde çıktı; sesi, düşmana karşı direnme zayıflığından ya da silah eksikliğinden değil, aksine "ümmetin ihaneti" denilen kalbe bir hançer gibi saplanan bir kahır tonu taşıyordu ve bunu sanki bir yıldırım gibi şöyle ifade etti: "Kıyamet günü siz bizim hasımlarımızsınız!" Evet, geç de olsa "Kıyamet günü siz bizim hasımlarımızsınız" dedi ama bu şimdi ulaştı ve dünyayı sardı; oysa onun öncesinde de bunu, ülkelerin medyasında yer almayan ama sosyal medyada ortaya çıkan Gazze'nin gençleri, erkekleri ve çocukları birçok kez dile getirdiler, ümmete, ordularına ve alimlerine seslendiler ama kimse icabet etmedi ve onların sesleri, Mutasım'ın gururuna dokunmadı; çünkü bizim devletimiz yok, Halifemiz yok, Hilafetimiz yok!

Evet, Gazze halkının düşmanları işgalci generaller değildir, aksine bizim cildimizden olan evlatlarımızdan madalya ve rütbe takanlardır; oysa ümmet onların yetiştirilip eğitilmeleri için kanlarını feda etti ama onlar, ümmeti yüzüstü bırakıp hain yöneticilere boyun eğdiler; yine Gazze halkının düşmanları, alim kılığına bürünüp hakka destek verme konusunda sessiz kalanlar, teorik tartışmalarla meşgul olup cihat meydanlarını terk edenler ve Gazze yanıp çocukları açlıktan ölürken sağır edici bir sessizliğe bürünenlerdir!

Burada bu ümmetin evlatlarından iki kesime hitap ediyoruz ki bunlardan biri âlimlerdir:

Ey ümmetin âlimleri: Yoksa peygamberlerin varisleri olduğunuzu unuttunuz mu? Medreseler size taharet fıkıhı hakkında nasıl fetva vereceğinizi öğretti de, yardım etme fıkıhını unutturdu mu? Sultan'ın kılıcından korkuyorsunuz da, Cebbar olan Allah'ın gazabından korkmuyor musunuz?! Mazlumu terk etmenin, kıyamet gününde yüzüstü bırakılmak olduğunu, hak konusunda sessiz kalmanın zamanla asla düşmeyecek olan bir suç olduğunu öğrenmediniz mi? Oysa sizlerin, fetva vermek ve sessiz kalmak gibi bir mazeretiniz yoktur.

İkinci kesim ise ümmetin ordularıdır:

Ey Müslümanların orduları, ey bu başarısızlığın sorumluluğundan kaçabileceğini zannedenler; mesele yemek ve ilaç meselesi değildir, aksine mesele, İslam'ın otoritesinin yeryüzüne geri dönmesi meselesidir. Mesele, insani bir mesele değildir, aksine mesele, şerî bir meseledir. Zira İslam'a ancak bir devletle yardım edileceği gibi Filistin de ancak Birleşmiş Milletler'in emirleriyle değil, akidenin harekete geçirdiği ordularla kurtarılabilir!

Gazze halkı, güç ve kuvvet ehlinin ihanetinden dolayı öldürülüyor ve onlar, Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Taif'e gittiğinde çağrıda bulunduğu ve ilacı değil, aksine nusreti aradığı şerî nusretin-yardımanın yokluğunun acısını çekiyor.

Sessiz kalanlara gelince; olanlara da diyoruz ki: Annelerin gözyaşlarına, çocukların açlık çekmesine ve evlerin yıkılmasına sizler de ortaksınız. Zira sizler, mücahitleri siperlerde yalnızlığa terk ettiniz ve sadece siyah ya da beyazın kabul edildiği bir dönemde gri tutumlar takınmayı tercih ettiniz.

Yarın, Gazze'nin çocukları, yaşlıları, kadınları ve erkekleri mizanın başında duracak, sessiz kalanların ihanetleri arz edilecek ve hiç kimsenin cevap veremeyeceği bir soru

yankılanacak: peki o zaman cevap nasıl olacak? Sessizliğiniz için nasıl bir özür beyan edeceksiniz?

Ey kalbinde Allah'tan korku kalanlar, hak beklemez; o halde bir kelimeyle bile olsa dininize yardım edin ve Allah'ın huzurunda durduğunuz gün hasımlardan olmayın. Ebu Ubeyde'nin sözleri, duygusal sözler değildir, aksine hadari projesini, hayati davasını, asil şerî vacibini terk eden ümmetin siyasi ve akidevi ayıbını ifşa eden gür bir çığlıktır; şerî vacip ise Hilafeti kurmak ve toprakları ve kutsalları kurtarmak için orduların harekete geçmesidir.

Ebu Ubeyde, yaralı bir şekilde ortaya çıktığında, mühimmatın azlığını değil, ümmetin ihanetini şikâyet etti; dolayısıyla birçok liderin söylemekten aciz kaldığı şeyleri söyledi, sahte tahtlara batılın yerleştiği bir zamanda hak sözü söyledi ve gür bir şekilde şöyle haykırdı: Kıyamet günü siz bizim hasımlarımızsınız! Bu sözleriyle, Filistin davasını, İmamsız ve Hilafetsiz olan ümmetin davası olarak değil de, bir sınır çatışması olarak kalmasına razı olarak yardım etmekten geri duranları kast etmiştir.

Ey ümmetin evlatları: “Kıyamet günü siz bizim hasımlarımızsınız”, duygusal bir çağrı değildir, aksine Hilafeti kurmak için çalışmaktan geri duran, zararlı rejimlere boyun eğen ve İsrâ ve Miraç topraklarının yavaş yavaş ölmesine razı olan ümmetin gerçekliğine yönelik şerî bir hükümdür.

Kahramanlara bağlanıp bu fikri unutmayın; zira Gazze'nin bir devlete ihtiyacı olduğu gibi Müslümanların da bir Halifeye ihtiyaçları vardır; dolayısıyla bu kanlara, bağışlarla ya da dualarla değil, aksine kurşunların vızıltısı, uçakların lavları ve askerlerin tekbirleriyle karşılık verilmelidir. Zira kafir gâsıp Yahudi varlığına, Raşidi Hilafet Devleti'nin liderlik ettiği akidevi bir güçten başka bir şey fayda sağlamaz; bu güç ise, müzakere masalarından veya normalleşme konferanslarından değil, aksine orduların kamplarından, camilerin minarelerinden ve sadık müminlerin kararlılığından doğacaktır.

“Kıyamet günü siz bizim hasımlarımızsınız”, içli bir sitem değil, aksine zillete razı olan, yöneticilerin ihanetine sessiz kalan, Hilafetin kurulmasını ihmal eden ve ümmeti yeryüzünün suçlularına ve dinin düşmanlarına terk edenlere atılmış gerçek bir tokattır.

Yüzüstü bırakmak suçtur, sessizlik ihanettir, mevcut rejimlere boyun eğmek ise suça doğrudan ortak olmaktır. Bir Müslüman şunu çok iyi bilsin ki, dine yardım etmek ancak geçitlere yardım edip kutsalları savunacak olan Hilafetin kurulması için bilinçli bir çalışma yoluyla olur.

Ey Müslüman orduları! Şerî vacip ertelenemez ve yardımın yerine getirilmesindeki herhangi bir gecikme, Allah'a, Rasulü'ne ve Müslümanların kanına ihanettir.

Ey ümmeti Muhammed! Yeter artık uyuduğunuz ve yeter artık ordularınızın Allah'ın düşmanlarına ipotek edildiği. Artık güç ehlinin, ümmetin Raşidi Hilafet projesini taşıyanlara nusret vermek için harekete geçmesinin ve Allahu Teala'nın şu kavlini gerçekleştirmelerinin zamanı gelmiştir: وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ “Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına dair vaatte bulunmuştur.” [Nur 55] Allah'ım, Hilafetin kurulmasını çabuklaştır, vaadini gerçekleştir, Hilafet ile küfrün gücünü kır, onunla ajanların belini kır, bayrağını dik ve orduna yardım et.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Abdul Mahmud El-Amiri – Yemen